

Banca Catalana: Història d'un fracàs

Rafael BALLÚS

Han passat quasi quatre anys des d'aquell 11 de juny del 1982 que va sortir a la llum pública l'afer Banca Catalana; temps suficient penso, per tal que els comentaris siguin prou distanciat i serens.

Hi ha fonamentalment tres enfocaments possibles, que corresponen a les tres vessants que han configurat la història del grup bancari i empresarial creat i dirigit per **Jordi Pujol**: la judicial, la política i l'empresarial.

L'aspecte **judicial**, més enllà de totes les interpretacions i judicis d'intencions que els sectors més propers a alguns dels encausats han difós amb un més que probable desig de confondre l'opinió pública, ha seguit un curs correctíssim. A partir de la tramesa de la documentació al ministeri fiscal, tramesa obligada en casos

com aquest, els òrgans judicials han actuat amb tota la **seriositat i rigor** que els és propi i no hi ha cap dubte que aquesta serà la tònica fins al final.

Però aquest afer, tant per la seva importància com pel fet que un dels possibles responsables ostenta la Presidència de la Generalitat, ha tingut, té i tindrà transcendència política. En tot cas, és evident que hom ha volgut **utilitzar políticament** d'una forma prou destrallera la presentació de la querella com un greuge a Catalunya, com si la immensa majoria dels catalans tinguessin res a veure amb la nefasta gestió d'unes poques persones, que va dur a l'ensulsiada tot un grup

bancari i empresarial, amb un cost econòmic de **milers de milions que, al final hem pagat entre tots els espanyols.**

Naturalment, l'afer es presta fàcilment a la demagogia victimista del «Madrid, Madrid, Madrid» i la manifestació posterior a la primera sessió d'aquesta legislatura del Parlament de Catalunya fou una vergonyosa mostra de com s'intenta i s'intentarà **manipular** la gent, una part dels catalans, en defensa de les activitats probablement poc defensables de determinades persones.

En la meua opinió, el millor per a Catalunya hauria estat ja abans que tot l'afer passés a l'àmbit judicial, **una discreta di-**

missió. Efectivament, més enllà de les conseqüències judicials, la història de Banca Catalana és la història d'un **escandalós fracàs empresarial.** Recomano la lectura del llibre de F. Baiges, E. González i J. Reixach **Banca Catalana, más que un banco, más que una crisis.** Posa els pèls de punta que una manera de fer tan equivocada i d'efectes tan desastrosos, hagi passat a actuar en un àmbit molt més important com és l'administració autonòmica.

Si els deliris de grandesa, la manca de racionalitat, la filosofia de la fugida cap endavant i d'estirar més el braç que la màniga, les triples comptabilitats i el clientelisme que

ens mostra d'una manera prou clara el documentat llibre de Baiges, González i Reixach, passen -i tot indica que és així- a conformar el modus operandi del govern de Catalunya, pobres de nosaltres!. Perquè la «festa», no ho oblidem, la pagarem entre tots.

Rafael BALLÚS i MOLINA, és alcalde de Granollers.

N. de R.

L'ACTUALITAT va demanar fa prop de quinze dies sengles articles d'opinió sobre el tema de Banca Catalana a Rafael Ballús i a Josep Muntal. Ballús va proporcionar el seu escrit a temps, no pas així en Muntal el qual ens el va donar en el moment de tancar l'edició d'aquest número de la revista. Lamentem el retard en l'entrega de l'original escrit per Josep Muntal, no obstant el publicarem la setmana que ve.

Cartes al director

Ràdio G

Els professionals de l'emissora municipal de Granollers davant les opinions expressades en aquest setmanari per Anna Puig, ens veiem obligats a fer les següents puntualitzacions. En primer lloc que no entén la finalitat de l'emissora i que ningú no l'ha demanada. D'entrada, li diríem que, els nostres objectius estan centrats bàsicament en **INFORMAR** del que passa a Granollers i comarca, **FOMENTAR** la participació ciutadana i contribuir a la **NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA.** Aquests objectius, sense haver-se assolit totalment, s'estan complint de manera satisfactòria. Aquesta tasca, duta a terme ininterrompudament els últims cinc anys, ha merescut -i en tenim bones proves- el reconeixement d'entitats, associacions, partits, sindicats i clubs esportius de la nostra ciu-

tat i de la comarca. No es tracta, doncs, que algú en abstracte demani l'emissora, sinó de satisfer unes necessitats. En aquest cas, cobrir un buit informatiu i participatiu que existia a Granollers i que s'ha demostrat que té un sector potencial d'audiència.

Aquest darrer punt és igualment qüestionat. Pel que fa a aquest tema, tot i no haver-se realitzat un estudi d'audiència precis, una empresa prou seriosa i reconeguda per les agències de publicitat i els mitjans de comunicació «Servicios Publicitarios Radiofónicos» - ha situat la nostra audiència diària per sobre dels 10.000 oïdors en dos dels seus estudis

generals de les emissores catalanes. El que se'ns fa difícil d'entendre en la contundència de la sra. Puig ja que dubtem que pugui aportar dades fiables per recolzar la seva arriscada afirmació.

Podríem presentar altres arguments. Per exemple, la publicitat. Els nostres anunciants han pogut comprovar la rendibilitat comercial dels nostres serveis. La cartera de clients que tenim n'és la prova. D'altra banda, tenim la satisfacció de poder comptar amb la col.laboració desinteressada de més de 40 persones (la majoria d'elles vinculades a entitats ciutadanes) les quals saben del ressò de llurs

activitats.

La sra. Puig entra en un terreny perillós quan manifesta que diem tonteries «beneint» els senyors que manen. Ni som esclaus de ningú, ni obeïm cap senyor feudal. Som professionals - amb anys d'experiència i formació al darrera - que realitzem la nostra feina amb rigor i independència. Professionals que no volem malmetre la nostra carrera amb servilismes inútils i absurds. Els protagonistes de la vida pública granollerina (manin o no) han reconegut més d'una vegada el prestigi i seriositat dels nostres serveis informatius. Si més no, tenim proves significatives. Quatre coneguts professio-

nals de TV3 i un de TVE van efectuar el seu aprenentatge i es van formar a la nostra emissora. És de suposar que no som tan incompetents. I no creiem que les televisions contractin a periodistes ineptes i servils.

La nostra emissora - entengui-ho així sra. Puig - és un servei públic a l'abast de qualsevol granollerí. Està sotmesa a un control institucional, el Ple de l'ajuntament. Pel nostre consistori han desfilat - governant o no - cinc formacions polítiques distintes. Cap d'elles ha qüestionat la funció de la ràdio municipal. I si no anem errats, representen tots els ciutadans. Paguem un preu massa alt els granollersins pel seu manteniment?. Dificilment la resposta pot ser positiva.

Sra. Puig, les portes de l'emissora municipal estan obertes de bat a bat. Per a vostè, també. La convidem. Ens coneixerà millor i podrà opinar amb coneixement de causa.

Els professionals de l'Emissora municipal «Ràdio Granollers»

L'AMETLLA. Torre en venda. Urbanització La Miranda. 18000 pls2. de jardí. Vista panoràmica. 2 plantes. 5 habitacions. 2 banys. Menjador sala d'estar. Ximeneia-llar de foc. Terrassa. 2 porxos. Raó Tel. 843 03 19. A partir de les 9 del vespre.

Empresa multinacional Britànica precisa col·laborador/a para la zona. Tel. 849 00 88 9 a 1 mañanas

Es lloga despatx. Molt ben situat. Ideal per a gabinet d'advocats o similar, gestoria, assessoria administrativa, etc.
Raó Telf. 849 00 88, GRANOLLERS